

OTAVAN SANOMAT

Otavan Opiston lehtiprojektin tuotos

Toukokuu 2013 - nro 5

Tässä lehdessä

- ✓ musliminaiset ja yksinhuoltajuus
- ✓ suomalainen unelmani
- ✓ yhdenvertaisuuden merkitys
- ✓ vapaa Länsi-Sahara
- ✓ opiston henkilökunta viihtyy työssään
- ✓ monenlaisia harrastuksia

OTAVAN SANOMAT

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3
Miksi musliminaiset ovat yllätyksellään yksinhuoltajaäitien ryhmässä?	4
Opiskeleminen Suomessa	4
Minun suomalainen unelma	5
Mitä yhdenvertaisuus merkitsee minulle	6
Vapaa Saharaui	7
Taru Kekkonen, rehtori	8
Viihdyn työssäni	9
Riikka kokkaa ja ratsastaa	10
S.O.F.	11
Otava Champions League	12
Musiikki on minulle kaikkea	13
Ise harrastaa kuntosalia	13
Kulttuuri on harrastukseni	14
Jalkapalloa	14
Minä ja valokuvat	15
Apostolin kyydillä	15
Sarjakuva	16

Minun suomalainen unelma - sivu 5

Vapaa Saharaui
- sivu 7

Menestys nimeltään S.O.F - sivu 11

Taru Kekkonen,
rehtori - sivu 8

Apostolin kyydillä
- sivu 11

Otava Champions League jalkapalloliiga huipentui ...
sivu 12

OTAVAN SANOMAT

on Otavan Opiston **Monikulttuurisen peruskoulu-**linjan lehtiprojektin tuotoksena syntynyt lehti, jonka tekemisessä oli mukana myös opiston bändilinja . Monikulttuurisella peruskoulu-**linjalla** täydennetään peruskoulun oppimäärää ja vahvistetaan jatko-opinnoissa tarvittavia opiskelutaitoja. Opinnot kestävät yhden lukuvuoden.

Opiskeltavia aineita ovat mm. suomi toisena kielenä, englanti, matematiikka, fysiikka, kemia, tietotekniikka, maantieto sekä historia ja yhteiskuntaoppi. Opintoihin kuuluu myös kulttuuriin ja viestintään liittyviä aineita, kuten tämä lehtiprojekti. Keskeinen asema on kielitaidon kohentamisella ja oppimaan oppimisen taitojen kehittämisellä.

Pääkirjoitus

Teksti: Mustafa Isman ja Hser Hser

Oikea tie Suomessa

Lehden toimitus**Julkaisija:**

Otavan Opisto

Yhteystiedot:

info@otavanopisto.fi

www.otavanopisto.fi

Päätoimittajat:

Mustafa Isman

Hser Hser

Toimittajat:

Maryan Siyad Abdi, Zamzam Ahmed Ali, Iise Ali Hassan, Osman Abdirahman Mohamed, Jegor Nazarov, Ibrahim Osman, Pu ja Nga Meh, Ali Abuukar, Mumin Omar, Mohammed Abdi Nuur, Saara Ikävalko

Valokuvaajat:

Iise Ali Hassan, Saki Jama Diiriye, Ahmed Abdirahman Handiid, Abdirahman Mahamud Roble, Mohammed Abdi Nuur, Loviisa Viitamäki, Saara Ikävalko

Sarjakuva:

Muhamed Abdimajed Murshid

Taitto:**Toimituskunta:**

Enrique, Elina, Satu, Mirva, Lasse

Painopaikka:

Kopijyvä Oy,

Painos: 400 kpl

Kannen kuva:

Saara Ikävalko

Otavan Opisto

Monet turvapaikanhakijat jotka tulevat Suomeen etsivät ja saavat uuden mahdollisuuden elämässä. Ihmisillä, jotka elävät maassa, jossa on sotaa ei ole paljon tulevaisuutta, vain pelkoa ja epätoivoa.

Pakolaisten tiet Suomeen ovat monenlaisia. Jotkut saattavat tulla suoraan turvapaikkahakijana, kun taas toiset tulevat kiintiöpakolaisina tai pääsevät Suomeen perheenyhdistämisen perusteella.

Viime vuonna Suomeen tuli 3 129 turvapaikanhakijaa. Tässä on pieni nousu edelliseen vuoteen verrattuna, jolloin määrä oli 3 026, Maahanmuuttoviraston tietojen mukaan. Suomi ottaa joka vuosi 750 kiintiöpakolaista.

Kotoutuminen ja sopeutuminen uuteen kotimaahan saattaa olla vaikeaa jollekin ja helpompaa toisille. Vaikein haaste monelle maahanmuuttajalle on uuden kielen oppiminen, maan tavat ja kulttuuri. Hyvä suomen tai ruotsin kielen taito on tärkeä, jos uusi asukas haluaa menestyä Suomessa.

On myös muita tärkeitä seikkoja jotka edistävät kotoutumista. Tärkeää on myös koulutus ja ammatti, työllistyminen, verkostoituminen sekä yhteiskunnan hyväksyntä.

Monen pakolaisen elämä on ollut vaikeaa ennen Suomeen muuttamisesta. Esimerkiksi kiintiöpakolaiset, jotka tulevat Thaimaasta ja ovat alun perin Myanmarista, ovat eläneet monta vuotta pakolaisleireissä ennen tuloaan maahan. Eräät heistä ovat eläneet niin kauan pakolaisleirissä etteivät tunne vanhempiensa kotimaata.

Jotkut kiintiöpakolaiset saattavat odottaa 12 vuotta pakolaisleirissä ennen kuin pääsevät uuteen kotimaahan.

Kun asut pakolaisleirissä, asut ei-kenenkään maassa. Pakolaisleirillä ei ole tulevaisuutta. Siellä ei saa liikkua vapaasti leirin ulkopuolella.

Maailmankatsomus on hyvin suppea, koska elämään kuuluu vain pakolaisleiri ja lähimmät asukkaat, jotka odottavat kärsivällisesti muuttoa toiseen maahan.

Molemmat olemme kiitollisia siitä, että olemme päässeet Suomeen ja pystymme opiskelemaan ja liikkumaan vapaasti. Piikkilangat tai aseet eivät pidä meitä enää vangittuna.

Kiitoksia Suomi. ■

Maryan Siyad ja Zamzam Ahmed Ali

Miksi musliminaiset ovat yliedustettuina yksinhuoltajaäitien ryhmässä?

Miksi Suomessa ovat musliminaiset yliedustettuina yksinhuoltajaäitien ryhmässä? Esimerkiksi, Suomessa asuvien Somaliassa syntyneiden naisten perheistä liki 44 % oli ilman miestä tai isää vuonna 2011, kun vastaava luku suomalaisten naisten keskuudessa on 20,2%. Miten tähän on päädytty?

Kaikki tietävät, että lapsen kasvattaminen ei ole helppoa, erityisesti jos olet yksinhuoltaja sekä asut vieraassa maassa. Nuoret äidit ja lapset tarvitsevat tukea. Enemmän tukea sitä parempi. Kulttuuriset paineet saattavat olla yksi syy miksi niin monia

somali naisia on yksinhuoltajina. Kuten muualla, Somaliassakin naiset perinteisesti hoitavat lapset ja kodin. Miehen rooli on olla työssä kodin ulkopuolella. Nämä roolit muuttuvat paljon kun tähän perinteeseen tulee muutoksia yhteiskunnan muutosten myötä.

Kaikki tietävät, että perhe on taloudellinen yksio. Jollakin perheillä vähäinen raha ja mahdollisuudet voi kärjittää ongelmat sekä muuttaa naisten ja miesten perinteiset roolit.

Samalla tavalla kun suomalaiset yksinhuoltajat tekevät urheasti työtä lastensa hyväksi, sama asia koske maahanmuuttaja naisia. Äitiys ei tunne kansalaisuutta tai rajoja.

Mikä sitten on ratkaisu? Kuinka voisimme vähentää yksinhuoltajien paineita?

Helppoa ratkaisua korkeaan yksinhuoltajien määrään ongelmaan ei löydy. Yksi tärkeä askel oikeaan suuntaan olisi kuitenkin se että viranomaiset tunnistavat ongelmat ja että niihin pitää tarttua.

Kenties yksi lääke voisi olla enemmän koulutusta ja työtä tarjoilla yksinhuoltajille, että heidän elämä näin helpottuisi Suomessa. Enemmän rahaa ja mahdollisuuksia parempaan tulevaisuuteen varmasti auttaisi yksinhuoltajien ja heidän lastensa tilannetta. ■

Opiskeleminen Suomessa

lise Ali Hassan

Suomessa on paljon mahdollisuuksia opiskella mitä sinä haluat. Kaikki opiskelu on lähes ilmaista ja tämä kannustaa ihmisiä jatkamaan opiskelua. Ilman opiskelua on vaikea päästä eteenpäin elämässä Suomessa.

Opiskelen Otavan Opiston monikulttuurisella peruskoulunlinjalla. Vaikein asiaa minulle on Suomen kieli. Silti olen oppinut paljon tänä vuonna.

Ensimmäinen asiaa johon ulkomaalainen opiskelija törmää koulussa on suomen tai ruotsin kieli. On erittäin tärkeä, että opiskelija oppii puhu-

maan Suomea.

Ilman Suomea on vaikea tutustua ja kotoutua Suomen yhteiskuntaan ja työelämään.

Yksi hyvä tapa harjoitella suomen kieltä on tutustua suomalaisiin.

Tämä joskus on vaikea muttei mahdollonta.

On selvää että Suomessa kannattaa opiskella kovasti ja yrittää kannustaa itseä eteenpäin elämässä. Tämä mahdollisuus on annettu meille ja olisi

huono juttu olla käyttämättä tämä lahjaa.

Minulla on ollut helppoa opiskella Suomessa, koska olin opiskellut ala- sekä ylläasteella Somaliassa.

Opiskelen paljon samoja asioita mutta eri kielillä!

Paitsi suomen kieltä ja tämä maan kulttuuria, opiskelu Suomessa on antanut minulle uusia mahdollisuuksia päästä eteenpäin elämässä. ■

Minun suomalainen unelma

*Teksti: Osman Abdirahman Mohamed
Kuva: Iise Ali Hassan*

Olen Somaliasta ja tällä hetkellä opiskelen syksystä 2012 alkaen monikulttuurisella peruskoululinjalla Otavan Opistossa. Suomessa olen asunut neljä vuotta.

Tavoitteeni on päästä ammattikouluun ja opiskella terveystaloutta, eli ensiksi lähihoitajaksi ja sitten sairaanhoitajaksi.

Elämässäni minulla on ollut monia unelmia. Kun asuin Somalian pääkaupungissa Mogadishussa, minä halusin tehdä paljon työtä ja ansaita paljon rahaa liikemiehenä elättääkseni vaimoni ja kolme lasta, jotka asuvat yhä Somaliassa.

Työpäivät olivat pitkiä Mogadishussa kun pyöräitin omaa firmaa. Päivä alkoi klo 8 ja päättyi tavallisesti klo 18. Myin ja ostin vaateita ja erilaisia ruokatuotteita. Sisällissodan takia elämä

Somaliassa oli vaikeaa ja arvaamatonta. Monesti ei ollut mahdollisuutta unelmoida paremmasta elämästä kuten nyt Suomessa.

Kun muutin Suomeen 20 päivänä lokakuussa 2008 olin Helsingissä mutta vasta jouluna viranomaiset lähettivät minua Kemiin. Siellä oli hyvin kylmä, noin 25 astetta pakkasta. En ole koskaan kokenut niin kovia pakkasia! Ihminen aina oppii ja sopeutuu nopeasti uuteen tilanteeseen.

Suomen sää on nyt minulle tuttu. Kesällä on lämmintä ja kun pitkät talvet loppuvat olen aina onnellinen. Kesät ovat liian lyhyitä. Kun totut niihin ne ovat jo ohi!

Asuin Kemissä noin puolitoista vuotta ja sitten muutin takaisin etelään Helsinkiin.

Minulla on ollut paljon aikaa miettiä

minun tulevaisuuttani Suomessa. Ilman unelmia ei voi saavuttaa paljon elämässä.

Mutta mitä on minun suomalainen unelma?

Ensimmäinen niistä on asua Suomessa, opiskella, valmistua ja löytää hyvä työpaikka. Tämän unelman saavuttaminen ei tule olemaan helppoa, mutta ei mahdotontakaan.

Jos saavutan kaikki nämä yllämainitut tavoitteet, uskon, että olen silloin saavuttanut minun suomalainen unelma. ■

Teksti: Jegor Nazarov, kuva: Ali Abuukar

Mitä yhdenvertaisuus merkitsee minulle

Minulle se tarkoittaa paljon, koska siinä ei arvostella ihmisiä heidän taustan mukaan. Kaikki eivät tiedä tarpeeksi muista ihmisistä koska he ovat erilaisia. Tämä selittää miksi ennakkoluulot ovat olemassa.

Eri ihmisillä voi olla erilaiset tavat. Vaikka he ovat erilaisia se ei tarkoita ettei he voisi tulla hyvin toimeen keskenään. Kun puhun erilaisuudesta, tarkoitan maahanmuuttajia sekä vammaisia.

Mielestäni yhdenvertainen yhteiskunta toimii paljon parempi kuin yhteiskunta, joka ei siedä erilaisuutta. Olemme nähneet kautta historian sekä uutisissa, kuinka toiset sotivat toisia vastaan, koska eivät siedä toisiaan.

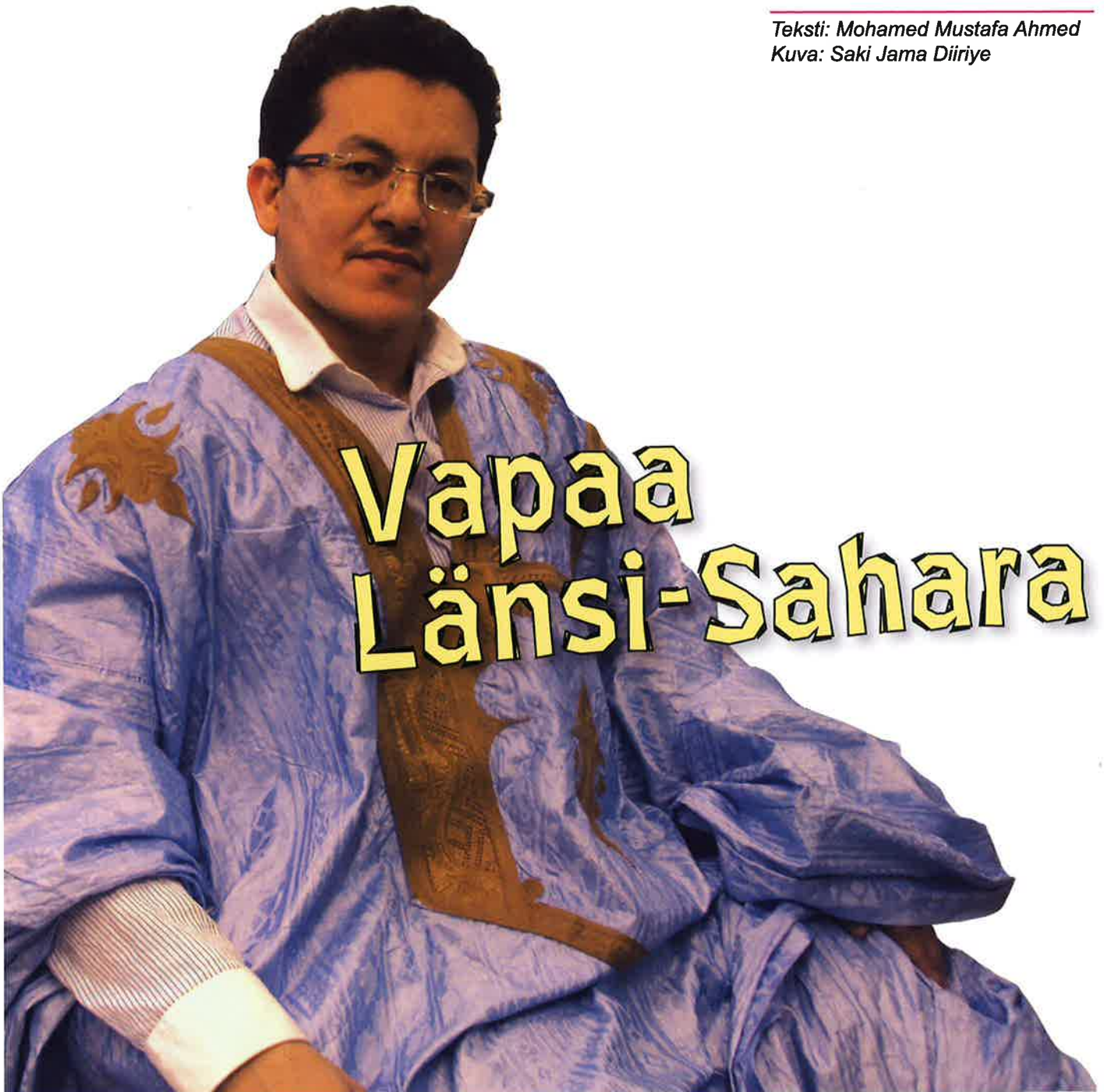
Suuri haaste meillä Suomessa on toteuttaa niitä arvoja, jotka löytyvät perustuslaista. Siellä puolustetaan ja kannustetaan erilaisuutta sekä yhdenvertaisuutta.

Haluan kertoa omasta sairaudestani tässä kirjoituksessa. Minulla on CP-vamma ja haluan, että minua kohdellaan tasavertaisesti riippumatta niistä esteistä mitä minulla voi olla.

Ei tarvitse hävetä, ärsyyntyä tai inhoa minua, koska olen mitä olen.

Teksti: Mohamed Mustafa Ahmed
 Kuva: Saki Jama Diiriye

Vapaa Länsi-Sahara

Minä muutin Suomeen 11 päivänä heinäkuuta vuonna 2009. Oli hieno kesäinen päivä ja lämmintä, kun saavuin Helsinkiin. Muistan erityisesti siitä päivästä nähneeni paljon ihmisiä polkupyörällä. Ajattelin, että kyllä on paljon köyhiä ihmisiä Suomessa koska he ajavat polkupyörällä. Länsi-Saharassa vain köyhät ihmiset ajavat polkupyörillä. Olen taistellut koko elämäni vapaan Saharaun eli Länsi-Saharan puolestaan. Tämä ei ole ollut helppoa koska Marokko on valloittanut maamme.

Saharauin historia on ollut tuskalista ja vaikeaa.

Olimme espanjan siirtomaa melkein sata vuotta ja sitten espanjalaiset vetäytyivät vuonna 1975 kun kenraali Francisco Franco kuoli. Emme saaneet silloin itsenäisyyttä, koska Espanja jakoi maamme kahteen: osa meni Marokkoon ja toinen osa Mauritaniaan.

Olen ollut Saharaun vapaan armeijan palvelussa, eli Polisaariossa, joka perustettiin vuonna 1973.

Mauritania vetäytyi 1979 Länsi-Saharasta, mutta sota jatkuu Marokon

kanssa tähän saakka. Marokko on rakentanut muurin maan sisällä ja alueella on enemmän kuin 7 miljoonaa miinaa ja paljon sotilaita. Liikkuminen on tosi vaikea kotimaassani. Haluan asua Suomessa koska nautin rauhasta. Haluan auttaa minun perhettäni Saharaussa. Olen nyt opiskelemassa suomen kieltä. Toivottavasti opin nopeasti puhumaan Suomea hyvin. ■

Taru Kekkonen, rehtori

Otavan Sanomien toimitus tavoitti Taru Kekkonen, joka on toiminut opiston rehtorina syksystä lähtien. Tässä hänen mietteitä uudesta tehtävästään.

Teksti: Jegor Nazarov, Kuvat: Jere Lauha, Jukka Nikkilä

Mikä sinun nimesi on?

- Taru Kekkonen

Mikä sinun toimenkuvasi on?

- Olen vastaava rehtori ja verkkokoulutuspäällikkö. Olen myös nettikoulutustiimin vetäjä.

Millainen on tavallinen työpäiväsi?

- Tulen töihin aamupalalle puoli kahdeksalta. Kahvikupposen ääressä on hyvä vaihtaa päivän ensimmäiset kuulumiset työkavereitten kanssa.
- Työpäivääni kuuluu usein paljon palavereja erilaisissa työryhmissä.
- Rehtorina tehtäväni on ennen kaikkea auttaa toisia onnistumaan omassa työssään ja omassa opiskelussaan.
- Minulla on myös jonkin verran työmatkoja sekä Suomessa että silloin tällöin ulkomailla.

Tykkäätkö työstäsi?

- Tykkään. Kaikki mitä teen, liittyy tavalla tai toisella oppimisen tukemiseen. Oppiminen taas avaa ihmisille uusia ovia. Sitä kautta työni saa omassa mielessäni ison merkityksen.

Jos vertaat lukuvuoteen 2011–2012, mikä työssäsi on muuttunut?

- Aika paljon on muuttunut. Aloitin rehtorin tehtävät viime elokuussa ja niissä onkin ollut paljon opettelemista.

Miltä muutos tuntuu?

- Muutos tuntuu ihan hyvältä. On kiva oppia uutta. Ei pääse sammaloitumaan :)

Mitä tervelisiä haluat lähettää opiskelijoille?

- Uskokaa itseenne. Oppimisella ei ole ylärajaa, aina voi haastaa itsensä uuden oppimiseen. ■

Teksti: Jegor Nazarov, Kuva: Ahmed Abdirahman Handiid

Hanna-Riikka Tuhkanen:

Viihdyn työssäni

Mikä sinun nimesi on?

- Hanna-Riikka Tuhkanen

Mikä sinun toimenkuvasi on?

- Tämä on kiperä kysymys. Tehtäviä on paljon. Opetan lukiolaisille matematiikkaa, suunnittelen kurseja ja muuta koulutusta, vastaan inter-naattiasioista opistolla ja paljon, paljon muuta.

Millainen on tavallinen työpäiväsi?

- Aamulla töihin tultuani luen sähköpostit ja vastailen niihin, jos on opetuspäivä, suunnittelen tunnit, käyn opettamassa ja mahdollisesti arvioin tehtäviä tai teen esimerkkiratkaisuja

tehtäviin.

Useimmiten työpäiviin kuuluu kokouksia. Sekä kokousten aikana että niiden välissä vastailen pitkin päivää sähköposteihini, joita tulee aika paljon.

Tykkäätkö työstäsi?

- Tämä on ihan mukavaa. Joistain tehtävistä tykkään enemmän kuin toisista, mutta yleisesti ottaen työ on kivaa. Tämä on työ, jossa myös oppii koko ajan jotain uutta.

Jos vertaat lukuvuoteen 2011–2012, mikä työssäsi on muuttunut?

- Minulla on vähemmän opetusta ja enemmän kokouksia.

Miltä muutos tuntuu?

- Vastaisin tähänkin, että osa muutuneista työtehtävistä on mukavia ja osa ei.

Mitä terveisiä haluat lähettää opiskelijoille?

- Muistuttaisin siitä, että se koulusta saatu todistus ei aina ole tärkein asia, vaan tärkeintä on se, mitä opistovuoden aikana oppii. Opetut tiedot ja taidot voivat liittyä kouluaineisiin kuten matematiikkaan tai biologiaan, mutta myös arkisempiin asioihin, kuten siihen, että ollaan paikalla sovittuun aikaan, opitaan tekemään uusia ruokia tai vaikka pelaamaan uutta peliä. ■

Teksti: Sadio Ali Nuur ja
Maryan Siyad Abdi
Kuva: Abdirahman Mahamud Roble

Riikka Vanhanen on tuttu kasvo Otavan Opiston ruokalassa. Hän työskentelee ruokalassa kokkina. Riikka kertoo pitävänsä työstään, jossa voi palvella opiston ja Otavan koulun opiskelijoita.

Kolmen lapsen äitinä Riikka sanoo, että ruoanlaitto pitää tehdä tunteella, ja rakkaudella.

”Tykkään palvella monikulttuurisia opiskelijoita ja nuoria yleisesti,” hän sanoo. ”Vaikka on eroja ne eivät ole kuitenkin niin isoja. Muslimit esimerkiksi eivät syö sianlihaa tai naudanlihaa, jos se ei ole teurastettu uskonnon mukaisesti.”

Ruoanlaitto on lähellä Riikan sydäntä, mutta niin on myös ratsastaminen. Hän omistaa kaksi hevosta Pojun ja Ellin. Ensimmäisen kerran hän oli ratsailla jo neljä vuotiaana.

”Päivä alkaa kello viisi kun herään ja vien koiran lenkille,” hän sanoo.

”Sitten laitan aamiaisen lapsille ja vien nuorimmaisen päivähoitoon.”

Riika on ahkera nainen. Työn jälkeen hän vie nuorimman lapsista ratsastamaan.

”Olen kotona noin 18.30 ja silloin laitan ruokaa perheelle,” hän jatkaa.

”Yritän mennä nukkumaan klo 22, että jaksan herätä aikaisin ja touhuta seuraavana päivänä.”

Riikan päivä voi olla pitkä, mutta se on varmasti antoisa! ■

Riikka Vanhanen

kokkaa ja ratsastaa

Riikan hevoset saavat hyvää hoitoa. Vasemmalla Poju ja oikealla Elli (kuva: Heli Komppa).

Teksti: Saara Ikävalko, kuvat: Loviisa Viitamäki

MENESTYS NIMELTÄÄN S.O.F -2013!

Katsojan kommentti: "Näytelmä oli aito kuvaus nykypäivän nuorista ja siinä oli hyvä opetus päihteitä ja rikollisuutta ihannoiville nuorille".

Tämä vuoden School of Fame (S.O.F) -esitys, **Osta dorka, osta!**, otti paljon enemmän kantaa nykypäivän nuorison tilanteeseen, jos ajatellaan nuorisoa kokonaisuutena. Esityksessä nousivat esille muun muassa nuorten alkoholinkäyttö, huumeet, syrjäytyneisyys, epätoivo ja köyhyys. Sitä esitettiin Mikkelin Sotkulla 18. - 20.3.2013.

Näytelmäharjoitukset alkoivat tammikuun alussa ja ne kestivät noin kaksi kuukautta.

Ensi-illan tunnelma oli hyvin jännittynyt puolin ja toisin. Näytelmäporukkakin oli löytänyt yhteisen sävelen vasta kahden viimeisen viikon aikana, ja siksi muutama kohtaus menikin edelleen improvisaation varassa esityksissä.

Kun näytelmä lähti käyntiin, ei jännityksestä ollut enää tietoaakaan ja ryhmä veti täysillä. Yleisökin oli kaikkina kolmena iltana loistavasti mukana. Joiltakin saattoi myös muutama kyynel tippua koskettavan lopukohtauksen aikana, jossa käsitellään rakkaan kuolemaa. Koko komeuden kruunasi Aku Kolehmainen balladi Winter Nights.

Myös bändilinjan vetäjä, Jukka Tikkanen, kertoo, että parasta koko S.O.F. -musikaalissa oli huomata, kuinka pitkän matkan jälkeen sai homman kasaan ja ensi-ilta oli todella onnistunut. Hän myös kiitti paljon ohjaajaa Leevi Heinosta onnistuneesta kokonaisuudesta. ■

S.O.F. -rockmusikaalissa oli pääasiassa mukana bändilinja, mutta monet lukiolaisetkin pääsivät osallistumaan siihen. Opiskelijat näyttelivät, soittivat, lauloivat ja olivat myös tekniikan mukana toteuttamassa musikaalia. Vasemmalta: Joonas, Taneli (lattialla), Saara, Aku, Jasmin ja Fon.

Musikaali oli hauska, mutta samalla koskettava ja siihen tehdyt kappaleet olivat todella taidokkaita. Vasemmalta: Topi, Elina, Teemu, Oliver, Joonas ja Anton.

Ei puhuttu pelkästään nuorten ongelmista, vaan myös niistä, jotka voivat hyötyä ihmisten epätoivosta ja köyhyydestä. Vasemmalta: Saara, Aku, Anton, Elina ja Teemu.

Teksti: Iise Ali Hasan, Kuvat: Saara Ikävalko

Jännittävä Otava Champions League jalkapallo liiga huipentui 12.4.2013, kun playoff finaali ottelu päättyi FC Bändilinjän hyväksi Darbania vastaan 6-5. Kolmas ja neljäs sija meni FC Leijonille ja BMW:lle.

Otteluita pelattiin yhteensä kymmenen 7.2.-12.4.2013 välisenä aikana Esedun koulun salissa Otavassa.

Finaalissa nähtiin hyvää jalkapalloa kun FC Bändilinja ja Darban taistelivat finaaliottelussa. Peli sahasi edestakaisin ja vasta lisäaika toi ratkaisun otteluun. Voittaja selvisi viimeisellä jaksolla viimeisellä minuutilla kun FC Bändilinja teki voittomaalin.

”Oli se huippu hetki kun saimme voittomaalin,” sanoo FC Bändilinjän pelaaja. *”En voinut uskoa mitä oli tapahtunut.”*

Tärkein asia mikä paistoi läpi koko turnauksen ajan oli hyvä pelihenki pelaajien kesken.

Taneli Lähde, FC-Bändilinja-joukkueesta tavoittelemassa palloa. Tausalla Abdiqani Hassan Ali Darban -joukkueesta.

Mahomud ”Gacal” Mahomud on FC Otavan Leijonien pelaaja ja kuhui loppuottelua.

”Bändilinjalla on hyviä pelaajia ja he yllättivät kentällä,” hän sanoo. *”Darban oli kova vastustaja myös.”*

Abdiqani Ali Hassan Darbanista on samaa mieltä.

”Koko Otava Champions League turnaus oli todella kova mutta meillä oli hauska,” hän lisää. *”Tärkein asia on että meillä oli hauskaa ja että pelasimme reilusti.”*

Ahmed Mohamed Mohamuud, joka pelaa FC Otavan Leijonissa, on yhä toiveikas. *”Vaikka emme voittaneet turnausta olemme kuitenkin leijonia,”* hän sanoo. *”Seuraavalla kerralla voitamme turnauksen.”*

Suuri osa Otavan Opiston opiskelijoista harrastaa jalkapalloa. Tämä selittää turnauksen osallistuneiden suuren määrän. ■

Kommentti: Iiro Vainonen

Otavassa pelattiin erittäin kova tasoinen turnaus neljän joukkueen kesken.

Kaikista joukkueista löytyi taitopelaajia, tsemppareita, kovia yrittäjiä sekä tietysti fair play pelaajia. Näin saatiin kovia matseja ja hienoja ottelutapahtumia.

Otteluissa kävi välillä tunteet kuumina kun jokainen joukkue halusi olla se paras. Kolhuiltakaan ei välttytty, mutta pelien jälkeen pauskattiin kättä sovinnon merkiksi. Kaikki ollaan kuitenkin veljiä toisillemme.

Yleisesti otellut näyttivät siltä, että pelaamisesta nautittiin ja kaikki pääsivät pelaamaan taitotasosta huolimatta. Onnistumisen kokemuksia tuli kaikille.

Jokainen peli oli tasaista vääntöä. Maaleja tuli paljon ja osa niistä oli uskomattoman hienosti tehtyjä.

Minulle on ollut hieno kokemus päästä mukaan tällaiseen tapahtumaan.

harrastuksia harrastuksia harrastuksia harrastuksia harrastuksia

Teksti ja kuva: Mohammed Abdi Nuur

Irakilainen Otavan Opiston monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelija **Wurood Imram** sanoo, että hänellä olisi tosi vaikeaa elää ilman musiikkia. Hän pitää monenlaisesta musiikista, mutta arabialainen musiikki on lähellä hänen sydäntä.

”Tykkään rauhallisesta musiikista, mutta saatan joskus kuunnella kovaa rokkia,” hän sanoo. ”Tykkään myös räpistä.”

Wuroodille musiikki ei pelkästään tuo iloa, se tuo paljon muistoja entisestä kotimaasta Irakista ja Syyriasta. Musiikki tuo muistoja myös hänen isästään, joka kuoli sodassa vuonna 2002, kun sota alkoi Yhdysvaltojen sen liittolaisten kanssa.

Musiikki ei ole vain kuuntelemista varten vaan sitä voi tanssiakin. ”Minä voin tanssia tosi pitkään,” hän lopettaa. ”Kun tanssin unohdan kaikki huolet ja on ihana olla.” ■

Teksti: Ibrahim Osman

Salikuva: [wikimedia.org/wiki/File:Kuntosali.jpg?uselang=fi](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kuntosali.jpg?uselang=fi)

Iise harrastaa kuntosalia

Iise Ali Hassanin 19, lempiharrastus on kuntosalia, joka hän aloitti Somaliassa 13 vuotiaana. Hän käy kuntosalilla kolme kertaa viikossa. Kuntosali ei ole Iisen ainoa harrastus. Hän tykkää myös pelata jalkapalloa, katsoa televisiota

sekä uimisesta.

”Kuntosalilla on kiva käydä koska siellä voi tutustua ihmisiin,” sanoi FC Barcelonan kannattaja. ”Urheilu on minulle tärkeää. Toivon, että minun lapset voisivat olla ammattilaisia jalkapallonpelaajia.”

Iise uskoo, että hänelle olisi vaikeaa olla ilman kuntosalia. ■

Pu Meh ja Nga Meh

Kulttuurini on harrastukseni

Molemmat opiskelijat olivat hyvin nuoria kun heidän vanhempansa pakenevat Myanmarin sisällissotaa. He joutuivat pakemaan kotimaastaan, koska heidän heimonsa, karenilaiset, haluavat itsenäisyyttä Myanmarista.

tarpeeksi ruokaa eikä leikkipaikkoja lapsille. Muutimme Suomeen noin neljä vuotta sitten. Vaikka elämä on ollut vaikeaa meille molemmille, arvostamme paljon omaa kieltämme ja kulttuuriamme. Karenilaisissa juhlissa tytöt pukeutuivat punaisiin ja pojat mustiin ja valkoisiin asuihin. Laulamme, tanssimme ja pidämme hauskaa yhdessä.

Paras tapa säilyttää oma kieli on lukea paljon. Suomen kielen voi oppia samalla tavalla, eli lukemalla. Uuden kielen ja kulttuurin oppiminen ei tarkoita että menetät oman identiteettisi. Samalla on tärkeää säilyttää ja vaalia omaa kulttuuriaan. Siksi kulttuurimme on elämäntapamme sekä harrastuksemme. ■

Kuten niin monet karenilaiset, jouduimme pakolaisleirille Thaimaassa. Olimme silloin vasta kolmevuotiaita. Koska olimme niin nuoria kun muutimme pois

Myanmarista, emme muista yhtään mitään entisestä kotimaastamme.

Me asuimme pakolaisleirillä noin 10 vuotta. Siellä ei ollut koulua, ei

Teksti: Ali Abuukar
Kuva: Iise Ali Hassan

JALKA PALLOA

Jalkapallon harrastaja ja kannattaja **Mahamut Mahamut**, jonka lempi nimi on **Gacal**, aloitti jalkapallon pelaamisen 9-vuotiaana Somaliassa.

Jos Gacalilla on vapaa aikaa, kave-reita, pallo ja kenttä, hän on silloin pelaamassa jalkapalloa kotikaupungissa Kouvolassa. Hän on Arsenalin kannattaja.

”Pelasin 2004-2008 jalkapalloa Sudanissa ja Suomessa olen pelannut vuodesta 2010, kun minut siirrettiin Helsingistä vastaanottokeskukseen

Imatralle ja sitten Kon-tioniemeen,” hän sanoi. ”Jos suinkin on mahdollista, pelaan kolme kertaa viikossa jalkapalloa.”

Otavan Opistossa Monikulttuurinen peruskoululinjan opiskelija Gacal pelaa **Otavan Champions Liigas-sa**, jonka opiskelijat ovat muodostaneet ja siinä on neljä joukkuetta. ■

harrastuksia harrastuksia harrastuksia harrastuksia harrastuksia

Mumin Omar

MINÄ JA VALOKUVAT

Aloitin valokuvaharrastukseni kymmenen vuotta sitten Somaliassa. Muistan ensimmäisen kuvani, jonka otin kamerallani. Olin Intian valtameren rannalla, oli aurinkoinen ja lämmin päivä. Siitä tuli nätti kuva.

Suurin osa kuvista jotka olen ottanut ovat perheestäni. Monet kuvat ovat juhlista Ramadamin jälkeen.

Ramadam on Muslimien tärkein

juhla. Se kestää yhden kuukauden ja sinä aikana ihminen paastoaa. Kun Ramadam on ohi vietetään iso juhla, jonka nimi on *Eid-al-fitr*.

Kuvaaminen on kivaa koska muistot säilyvät kuivissa, vaikka ne häviäisivät mielestä. Muistot ovat tärkeitä asioita elämässämme. Mikä voisi olla hienempi asia kuin muistaa kun lapset olivat nuoria ja kuinka he ovat kasvaneet. Kuvaaminen tulee olemaan minulle aina rakas harrastus. ■

Teksti: Mohamed Mustafa Ahmed, kuva: toimitus

Apostolin kyydillä

Käveleminen on kiva harrastus.
Bashir Ali Nuur

opiskelee Otavan Opiston monikulttuurisella peruskoulu linjalla ja hänen lempi harrastus on käveleminen. Kun hän asui entisessä kotimaassa Somaliassa, hän saattoi kävellä jopa 150 kilometriä yksin.

”Minulla kesti noin pitkään kävelyyn 28 tuntia,” hän sanoi. ”Kun kävelet saat hyvän kunnon ja voi miettiä paljon asioita itsensä kanssa.”

Bashir sanoi, että hän joskus

haluaisi kokeilla kävellä 240 kilometriä Otavan Opistosta Tampereelle. Hän veikkaa, että semmoisen kävelymatka saattaisi kestää häneltä noin neljä päivää.

”Jos aion joskus kävellä niin pitkän matkan Otavasta Tampereelle, tarvitsen hyvät kengät, sopivat vaatteet ja tietysti hyvän kunnon,” hän sanoi. ”Olisi kiva jos joku toinen tulisi mukaan kaveriksi. Ei olisi niin yksinäistä.”

”Onko yhtään tulijoita?” hän kysyy hymyilleen.

Bashir sanoi, että hän useasti kävelee tai ajaa polkupyörällä keksällä edes takaisin hänen kotikaupungista Lempäälästä Tampereelle, joka sijaitsee noin 20 kilometrin päässä. ■

Muhamed Abdimajed Murshid

OTAVAN OPISTO
121 VUOTTA

MONENLAISTEN
IHMISTEN
KOHTAAMISPAIKKA

**KESÄ, KÄRPÄSET JA
KURSSIT**

www.otavanopisto.fi

KESÄKURSSIT 2013

- Viestintäleiri 4. – 11.6.
- Rumpukurssi 9. – 14.6.
- Kuvanveistokurssi 10. – 19.6. **TÄYNNÄ**
- Kitarakurssi 16. – 19.6.
- Pop/jazz-laulukurssi 16. – 19.6. **TÄYNNÄ**
- Akvarellimaalauskurssi 8. – 12.7. **TÄYNNÄ**
- Öljy- ja akryylivärimaalauksen jatkokurssi 15. – 24.7. **TÄYNNÄ**
- Sarjakuvakurssi 17. – 19.7.
- Sukututkimuskurssi 24. – 26.7.
- Tarinateatterikurssi 25. – 26.7.
- Klassisen jazzin yhtyesoitto- ja soittokurssi 29.7. – 3.8.

Lisätietoa:
kurssit@otavanopisto.fi
 p. 044 794 3565

www.otavanopisto.fi
[facebook.com/otavanopisto](https://www.facebook.com/otavanopisto)

**JÄRJESTÄ ITSELLESI
MAAILMAN PARAS KURSSI!**

aPajassa voit osallistua sinua kiinnostavalle kurssille tai perustaa oman kurssisi yhdessä muiden samasta aiheesta kiinnostuneiden kanssa.

Tsekkaa lisätiedot verkosta
apaja.otavanopisto.fi